

Talsu baptistu draudzes izdevums

Pret straumi

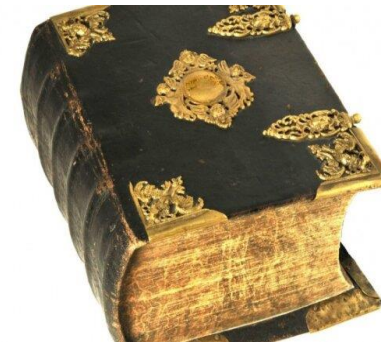

5 gadu jubileja

2016.-2021.

**Pret straumi, pret straumi,
mans brāli,**

Tur labākās Tēvlīas krasts!

*Vācu luterāņu mācītāja Johana Ernsta Glikā pārtulkotā Bībele.
17. gs. beigas. Papīrs, āda, metāls, 25 x 20 x 13 cm.*

Bībelē lasām:

„Par to viņi brīnās, ka jūs nepeldat līdz tanī pašā posta dzīves straumē, un zaimo jūs.”

(Pētera 1.v.4:4)

„Kad tu iesi caur ūdeņiem, Es būšu pie tevis, un caur straumēm, tās tevi nepārpludinās; kad tu iesi caur uguni, tu nesadegsi, uguns liesmas tev nekaitēs!”

(Jesajas gr.43:2)

Tu esi līcis cilvēkiem celties pāri mūsu galvām, mums bija jāiet ugunī un ūdenī, un tomēr Tu beidzot mūs esi izvedis svabadībā.

(Psalms 66:12)

„Tāpēc mums dzirdētais jo vairāk jāņem vērā, lai mēs netiktu aizskaloti projām.”

(v.ebrejiem 2:1)

Tāpēc ikviens, kas šos Manus vārdus dzird un dara, pielīdzināms gudram vīram, kas savu namu cēlis uz klints. Kad stiprs lietus lija un straumes nāca un vēji pūta un gāzās šim namam virsū, nams tomēr nesabruka; jo tas bija celts uz klints.

(Mateja ev. 7:24.25)

„Es grimstu dziļās dūņās, kur nav pamata, es esmu iekļuvis ūdens dziļumos, un ūdens straume draud mani aizskaloš projām.”

(Psalms 69:3)

Nr.1/2016.g.oktobris

❖ Šodien savu ceļu uzsāk jaunais draudzes izdevums „Pret straumi”.

Kādēļ tāds nosaukums?

Iedomāsimies, ka sēžam uz plostā upē, un straume mūs nes uz priekšu. No sākuma izliekas jauki, visapkārt skaisti skati, un mēs bez pūlēm dodamies uz priekšu. Ko vēl vajag, ja tik viegli aizsniedzams mērķis? - Nu nē... Peldot pa straumi, mums nav mērķa. Straume mūs nes... Mēs nezinām, kas būs aiz nākamā līkuma. Varbūt mūsu plosts ieķersies ūdenszālēs, un mēs bezspēcīgi gaidīsim palīdzību. Varbūt priekšā ir atvars vai ūdenskritums, kur straume mūs aprīs. Ja gribam aizsniegt mērķi, mums ir jāņem rokās airi, lai vadītu laivu tajā ceļā, uz ko Dieva Vārds mūs aicina. Dažreiz tas ir ļoti grūti, ir jāairē pret straumi. Varbūt citi mūs nesapratīs „Par to viņi brīnās, ka jūs nepeldat līdzī tanī pašā posta dzīves straumē, un zaimo jūs.” (1.Pēt.v.4:4)

Arī mūsu draudzes vēsturē ir bijuši grūti posmi, kas prasīja drosmi, neatlaidību, uzupurēšanos. Mēs nezinām nākotni, bet mēs gribam kopā ar savu draudzi iet uz priekšu, pārvarot šķēršļus pretī mērķim. Mēs gribam būt kā maza šūniņa draudzes kopējā organismā. „...ka jūs stāvat vienā Garā, vienprātīgi kopā cīnīdamies par evaņģēlija ticību, nekādā lietā nebīdamies no pretinieku draudiem.” (v.fil.1:27)

Eunika Godiņa

❖ Draudzes izdevums „Pret Straumi” ir jauna iespēja mums katram līdzdarboties tās veidošanā ar savām liecībām, atziņām, piedzīvojumiem un svētībām, kuras esam saņēmuši no Tā Kunga. To darbu, kuru Dievs mums ir uzticējis darīt, to darīsim visi kopīgi. „Lieciet savu cerību pilnīgi uz to žēlastību, kas jums tiks pasniegta, kad Jēzus Kristus parādīsies.” (1.Pētera v.1:13)

Mācītājs Miervaldis Lindmanis

Izdevuma kopsavilkums

Nr.1-8	2016.gada marts-2018.gada janvāris	Bez noteikta temata
Nr.9	2018.gada februāris-marts	„Lūgšana”
Nr.10	2018.gada aprīlis-maijs	„Dzīvība”
Nr.11	2018.gada jūnijs-jūlijs	„Mīlestība”
Nr.12	2018.gada augusts-septembris	„Laiks”
Nr.13	2018.gada oktobris-novembris	„Mūžīgs. Mūžīgā dzīvība. Mūžība”
Nr.14	2018.gada decembris 2019.gada janvāris	„Gaisma”
Nr.15	2019.gada februāris-marts	„Bībele”
Nr.16	2019.gada aprīlis-maijs	„Viss piepildīts!”
Nr.17	2019.gada jūnijs-augusts	„Degt Svētā Gara ugunī”
Nr.18	2019.gada septembris-novembris	„Durvis”
Nr.19	2019.gada decembris 2020.gada janvāris	„Dāvana”
Nr.20	2020.gada marts-aprīlis	„Pateicība”
Nr.21	2020.gada maijs	„Dzīvības brīnums”
Nr.22	2020.gada jūnijs-augusts	„Vērtības”

2020.gada septembris-novembris	„Nomodā”
2020.gada decembris 2021.gada janvāris-februāris	„Dievišķā žēlastība”
2021.gada marts-maijs	„Viss piepildīts!”
2021.gada jūnijs-augusts	„Aicinājums”
2021.gada septembris-novembris	„Klusums”
2021.gada decembris 2022.gada janvāris-februāris	„Piepildītie apsolījumi”

Dziesmu vārdi

Uz jūras maza laiviņa pa viļņiem lidoja,
Sniegbalti buras spīdēja, un vīri airēja.
Te liela vētra sacēlās, tā krāca, dauzījās,
Ka balts vien jūra putoja un laivu mētāja.
Tiem ļaudīm bail, vējš apgāzis,
Viens droši dusēja,
Tas viņu Kungs un Meisteris,
Tie brēca bailībā:
„Kungs, palidzi, mēs grimstam jau!”
Viņš cēlies vārdu teic,
Te lielā vētra klusu stāj,
Un jūra trakot beidz.
(„Bērnu kokle” 10. izdevums, 1953)

Pēc A.Liepiņa- H.R.

Uz bangainas sadzīves jūras
Mans kuģītis peld vētras dzīts,
Es nezinu, kur tagad osta,
Man bail un izbailēs sirds mana trīc.
Tad lūgšanā uz Jēzu saucu,
Viņš palīdzību sniedza man,
Lai pateicība Viņam skan!
Kad ciešanu un bēdu vētras
Kā jūras viļņi nomākt draud,
Neviens, kad līdzēt nespēj,
Un tava dvēsele, kad sāpēs raud,
Tad vienīgais Glābējs ir Jēzus.
Lūdz Viņu, Viņš tur laivā dus,
Jo trakojošo dzīves jūru
Viņš var apsaukt,
„Lai rimst!” Viņš teiks
Un atkal viss būs kluss.

Pateicība

- **katrai mā sai un brālim**, visiem, kuri bija tik atsaucīgi un mīlestībā dalījās savās pārdomās un atziņās, lai mēs kopīgi varētu izveidot mūsu „žurnāliņu”;
- **mā sai Maijai Spulģītei** par skaistiem un pārdomātiem zīmējumiem vāka noformēšanā;
- **mā sai Rudītei Apsītei-Zvaigznītei** par apsveikumu kartiņām un grāmatzīmītēm mūsu kopīgajos un īpašajos svētkos.

Straumes

Esmu dzimusi pilsētā pie atklātās Baltijas jūras- Ventspilī un visu savu dzīvi, izņemot pēdējos desmit gadus, dzīvoju šajā pilsētā. Jūra ir skaista, nomierinoša, varena, bet arī bangaina, trakojoša, draudošu viļņu pārņemta, ar mainīgām ūdens straumēm. Un tomēr- skaista.

Jūras „māsa” upe arī papildina cilvēka ikdienu ar sava veida skaistumu. Bet, kā vienai, tā arī otrai, ir sev vien raksturīgas straumes. Un, dažkārt, mums, cilvēkiem, ar tām nākas sastapties. Varbūt, ka šoreiz vairāk padomāsim par upēm un to straumēm.

- Upes ir ļoti dažādas- gan straujas, gan tādas, kuru straume ir tik lēna, ka gandrīz nav pamanāma. Turklāt upes tecējums nav vienāds visā tās garumā, tā mainās dažādos posmos, sākot no sīkas urdziņas, līdz kļūstot par platu upi.
- Arī upju gultnes ir atšķirīgas. Upēm ar lēnu ūdens straumi raksturīgas dūņainas gultnes, kurās ir daudz dažādu ūdensaugu. Ātri tekošajās upēs ūdens kvalitāte vienmēr ir labāka nekā lēni tekošajās. Upju gultnēs var atrasties sīki, asi akmentiņi, lieli un gludi oļi, augu saknes, vietām aizaugušas ar zālēm, un vēl, un vēl.

Tagad „iekāpsim” kristīgās dzīves straumē. Mūsu ticības dzīves sākums ir kā maza tērcīte, kura vēlāk piepildās ar lielāku „ūdens” daudzumu, tā kļūstot par lielu ticības upi. Un tad arī iesākas mūsu ceļš pret straumi jeb šaurais ceļš. Kā jūs domājat, vai iet jeb peldēt pret straumi ir vieglāk vai grūtāk? Dodoties ceļojumā pa straumi, tas neprasa lielu piepūli, vienkārši vajag ļauties ūdens plūdumam un viss. Ir laiks vērot visu skaisto sev apkārt, sevi nenopūlot ar kaut kādām sevišķām darbībām. Var mēģināt piepildīt savas īpašās vēlmes, savus nodomus, paturot it kā centrā sevi, savu „ego”. Bet.... Tā ir liela pārgalvība- paļauties tikai uz saviem spēkiem un gudrību, tas it kā „iemidzina” cilvēku un tad var arī nepamanīt „ūdenskritumu” vai kādas citas nedrošas vietas. Un tas ir bīstami mūsu garīgajam ceļojumam, esot „ticības” upē un ejot pret straumi.

- Iešana jeb peldēšana pret straumi norūda cilvēku gan fiziski gan garīgi. Tad netiek pazaudēta uzmanība, ir jāliek lietā garīgais un fiziskais spēks, jābūt modrīgam un vērīgam pret apkārt notiekošo. Veiksmīgi cilvēki iet pret straumi, nevis ļaujoties strauzei, neizdabājot savām vēlmēm, iegribām, cilvēkiem, pasaulei, bet iet uz Dieva nosprausto mērķi. Ja domājam par iešanu pret straumi, tad dažkārt domājam par radikālu nostāšanos pret pasaules ietekmi un vēlēšanos cilvēku pakļaut tās vadībai, kontrolei, būt liberāliem pret to, ko nespējam pieņemt utt., un tas ir pareizi. Bet, vai ejot pret straumi, netiekam dažreiz apstādināti ar pavisam ikdienišķām lietām, pie kurām varbūt mazāk piedomājam un uzmanāmies, tādējādi esot pārliecināti par savu uzvaras gājieni pret straumi, lai gan, patiesībā, apstājamies un nemanot sākam slidēt atpakaļ pa straumi?
- Ejot pret straumi, reizēm var sajust pie savām kājām lokanos krasta meldrus, ūdens zālājus. Tie sāk „pīties pa kājām”, apgrūtinot virzīšanos pret straumi. Un mēs sākam nogurt un nemanāmi virzīties atpakaļ pa straumi. Izlasīju laikrakstā „Ventas Balss” rakstu, kurā starp citu bija šādi vārdi:
„Manuprāt, lielākais apdraudējums šodien ir nelabvēlība vienam pret otru. Mēs nezinām vai sākam aizmirst, ka esam Dieva radīti un nesam sevī Viņa līdzību. Tā pirmām kārtām izpaužas labvēlībā pret cilvēkiem, patiesās rūpēs un gādībā. Viņš naida runai un darbiem neatbildēja ar to pašu. Jēzus neļāva izplatīties naida vīrusam.” Aldis Pavlovičs, Ventspils un Rindas ev.luteriskās draudzes mācītājs.
Māsu, brāļu mīlestība, prieks, miers, pacietība, laipnība, labprātība, uzticamība, lēnprātība, atturība- Svētā Gara augļi, piedošana un palīdzība- tā ir iešana pret straumi. Bet mūsu kājas var „sapīties” nenovīdības, skaudības, neizpratnes, vienaldzības, paštaisnības, dažādu informāciju nīdrēs un zālēs, un tad iešana pamazām jau sāk virzīties pa straumi.
- Gultne mēdz būt vietām ļoti dūņaina, ejot pa tādu pamatu un cīnoties doties pret straumi, sacēlas biezas, nepatīkamas dulķes, gaita kļūst lēnāka, līdz sāk pietrūkt spēka un pārtrūkst

cīņas spars, jāapstājas..., un straume sāk savu darbu, ceļotājs tiek rauts tai līdzī.

Tiesāt vienam otru, nezinot patiesos dzīves apstākļus, nosodīt citu, nepazīstot viņa sirds un dvēseles stāvokli, meklēt „skabargu” brāļa acīs, aizmirstot par „baļķi” savā acī. Ja tā tiek darīts, iešana pret straumi pārvēršas par iešanu pa straumi.

Dzejniece Ingrīda Markusa aicina: „Netiesājiet,” teica mans Tēvs, un es klausu labajam Dievam. Nu mēs abi tā klusiņām velkam no acs manas laukā tos baļķus pa vienam.”

Tā ir garīgā cīņa kopā ar savu Glābēju, lai mērķi sasniegtu, ejot pret straumi.

○ Ir tādas gultnes, pa kurām ejot, sajūtam lielākus un mazākus akmeņus, gludenus oļus un sīkus, bet ļoti asus akmentiņus. Gaita tiek sašķobīta, rodas nepatīkamas sajūtas, bet, uzkāpjot uz tāda sīka, šķautņaina akmentiņa, iegūstam sāpīgas un asiņojošas brūces. „*Es Tev pateicos, Dievs, ka es neesmu tāds kā citi cilvēki...*” (Lūk.ev.18:10-14) Tas bija klupšanas akmens, aiz kura farizejs paklupa, un gaita pret straumi apstājās un sāka slīdēt pa straumi- „*kas pats paaugstinās, taps pazemots.*”

Asie vārdi, pateikti savam līdzcilvēkam, savam tuvākam, draugam, draudzes mātai un brālim- tie ir mazie, asie, šķautņainie akmentiņi. Sirds asiņo, dvēselei sāp, dažkārt pavisam neapdomīgi pateikti, bet savu darbu tie padara.

„*Kāds vārdam spēks! Dzirkstele, dzirkstele- ugunsgrēks! Tie sadegušie dvēseles pelni biedē, Jo...ai, kā tā dvēsele varēja ziedēt!* (Ingrīda Markusa)

○ Gadās, ka upē guļ liels akmens, kurš pāršķel ūdens straumi divās daļās. Un labi, ja vēlāk šīs straumes atkal var saplūst kopā, bet, ja sadalījušās straumes izlauž katra savu ceļu?

Esot ceļā pret straumi, līdzbiedru vidū rodas arī kādi pārpratumi, uzskatu dažādība, neizpratne, dažreiz arī nesaskaņas un ķildas. Pazūd pazemība, līdzcietība, sapratne, rodas augstprātība, savas taisnības deklarēšana. Kā tāds liels akmens, kas sašķel kopīgo straumi. Uz brīdi it kā gājiens apstājas.... Un kas notiks tālāk? Vai būs spēks pāiet garām šim

akmenim un turpināt kopīgo ceļu pret straumi jeb paliks uz vietas un pamazām slīdēs pa straumi?

○ Ir upes ar drošu pamatu- cietu, stabilu, nemainīgu. Ja zem kājām ir tāds pamats, tad iešana pret straumi ir droša, tad ir spēks cīnīties pret straumes iedarbību, pret vējiem un nelabvēlīgiem ārējiem apstākļiem. „*Pret straumi, pret straumi, mans brāli, tur labākās Tēviņas krasts!*”-skan kādā dziesmā. Tikai Jēzus vadībā, sekojot pēc Viņa kompasa un norādēm, mēs aizsniegsim visi kopā, vienoti mīlestībā.

○ Bet pāri visām straumēm ir viena, kurā mums ļauts atrasties, un tā ir Dieva mīlestības, žēlastības, glābšanas, pestīšanas piedošanas, svētību straume. Un tajā mēs vēlamies atrasties, ļaujoties tās drošajam plūdumam uz Mūžību.

Vēsma

Manas pārdomas par žurnāliņa nosaukumu „Pret straumi”

Pret straumi peldēt ir ļoti grūti. Iet pret vēju arī ir ļoti grūti. Cīnīties pret netaisnību ir grūti. Ticēt Dievam un nostāties Viņa pusē dažkārt ir ļoti grūti. Pildīt Jēzus pavēles bieži ir grūti, bet ne neiespējami, ja Dievs nāk palīgā.

Zivīm pret straumi cīnīties ir ļoti grūti, daudzas no tām iet bojā. Man patīk teiciens: „Tikai beigtas zivis peld pa straumi, dzīvās peld pret straumi.”

Būsim arī mēs tās dzīvās, kas ar grūtībām, bet tomēr peld pret straumi.

Mudra

Pret straumi

Bērnībā mēs ar brāli un tēvu bieži gājām uz upi ķert zivis. Mums ar brāli bija jāvelk ķesele pret straumi. Tēvs brida aiz mums un pa laiku palīdzēja izcelt tikla galu, pārlicinoties vai tajā nav kāda zivs. Bija diezgan grūti, reizēm paslidējām uz upē nogludinātiem oļiem un nobrāzām ceļus, klupdami upē. Pati grūtākā vieta bija zem tilta, tā mums atklājās dziļa, un mēs pakļuvām zem ūdens. Tēvs noskatījās, kā mēs spēcīgi ķepurojāmies, cenšoties atjaunot spēju vilkt tiklu tālāk. Dažreiz es, to atceroties, domāju, kāpēc viņš nenāca palīgā? Tā mums tika dota iespēja liktenīgā mirklī iemācīties rīkoties, izklūt no bedres. Liels bija prieks, kad rezultātā mums tiklā atradās liela karpa un liela līdaka. Vēlāk uzzinājām, ka kaut kur bija nolaists dīķī ūdens, un daļa zivju iemukušas upē. Aizdomājos, ka ļoti uzskatāmi tas liecina par cilvēka dzīvi. Tu velc grūti savu nastu, tad krīti, atkal piecelies, ej droši tālāk un tad nejauši jau esi bedrē, no kuras jāklūst ārā, bet tēvs noskatījās visu laiku. Vai mūsu Debesu Tēvs arī mūs nevēro? Brīdī, kad tas nepieciešams, Viņš palīdz pacelt šo nastu. Jāiet vienmēr pret straumi, tad būs labs iznākums. Nevaram plūst viegli, gulot straumē, lai tā tevi nes bez piepūles, cīņas. Agri vai vēlu, virzienu mainot, nokļūsim nepatīkšanās. Pasaule vienmēr izraugās vieglāko ceļu, lai nebūtu jāpiepūlās. Tevi vienkārši kāds ieigrūž bedrē un nošļaksta ar dubļiem. Tad jābūt spēkam piecelties. Kas var dot šo spēku? Atbilde viena- Jēzus Kristus, dzīvā Dieva Dēls.

Vilnis S.

Aiga

1. Pret straumi!

Mēs, kā kristieši, vienmēr cenšamies iet pret straumi šo vārdu vistiešākajā nozīmē. Ja mēs ietu pa straumi, tas nozīmētu iet līdzīgu pasaulei, dzīvot pasaulīgi. Izvēloties dzīvot ar Kristu un kalpot Viņam, mēs atsakāmies no lietām, kas nepagodina Dievu un neiederas Dieva bērna ikdienā. Dievs mums ir devis šo

sajūtu, kas mums liek saprast, ka rīkojamies aplami, grēkojam. Mums ir šī brīnišķīgā iespēja nākt Dieva priekšā un lūgt piedošanu un palīdzību, mainīties, kļūt labākiem. Savā spēkā mēs to nespējam. Dievs mūs var mainīt, mācīt un veidot kā mālu, lai gala rezultātā mēs varam būt Viņa valstības pilsoņi. Man patīk Džerija Sevila "Ikdienas veltījumi ticības celšanai."

Kādu ceļu tu esi izvēlējies?

"Vienīgais ceļš, pa kuru tu vari soļot pretēji atpakaļ ejošai pasaulei, ir Dieva ceļš!

Pat, ja tev liekas, ka ticības ceļš ir "grūts ceļš", tas ir uzvaras ceļš!

Pat, ja ticība Dievam un stāvēšana ticībā no tevis prasa pārāk daudz laika un spēka, tas ir Dieva ceļš .

Vēlāk tas tev bagātīgi atmaksāsies!"

***TĀPĒC ES AICINU UN ATGĀDINU IET PA VIENĪGO CEĻU,
PA TICĪBAS CEĻU!***

2. KAD JĒZUS PAR SARGU!

Kad Jēzus par sargu,
Nav negaisu bargu,
Rimst vēji un lieti,
Un pārkonu dārdi!

Kad Jēzus par sargu,
Neviens nav par bargu,
Ja mācāmies mīlēt
No sava sarga!

Katram ir vajadzīgs
Jēzus par sargu.

Ingrīda

1. Atrast veldzi Dieva Vārdā.

Laicīgajā dzīvē notiek sēšana un pļaušana, tas notiek arī garīgajā pasaulē. Mēs, Dieva bērni, esam Viņa darba līdzstrādnieki, visu pārējo dara Dievs. (*Jāņa ev. 6.:37-39*)

Mūsos ir jāmājo mieram, līdztekus reizēm ierobežojot savas savtīgās vēlmes. Un piedot, piedot jāprot vienmēr. Mēs esam kā žēlastības trofejas. Svētais Gars vada mūsu dzīvi, tikai kopā ar Viņu spēsim sasniegt to, ko paredzējis mums Dievs. (*2.Laiku gr.20:17*)

Rūpēsimies, lai mums būtu lūgšanas dzīve. Ja mēs nedzirdam Dieva balsi un ja mums vairs nav, ko teikt Viņam lūgšanā, tad būsim uzmanīgi, vai neesam nomaldījušies. Jo lūgšana tuvina mūsu Tēvam.

Vērtēsim, kādas ir mūsu dvēseles, un kurš rūpējas par to. Vai tikai katrs pats, vai mums ir kāds palīgs? Ja patiesi lūgsi Dievu pēc palīdzības, tad Dievs veidos tavu dvēseli un arī ticības augsni atjaunos. Dievs dod tuvumu. Dievs ir mūsu pusē. (*Ps.42:2-3*)

Nepazaudēsim baiļu brīdī Dievu. Būsim ārpus šīs pasaules haosa. Neļausim savā vientulībā „sadalīties” un „atdalīties” no ticības brāļiem un māsām.

Būsim ārpus nomācošā un ārdošā stresa. Tad mēs sajutīsim brīnišķīgo pasauli- svaigo gaisu un visskaistākās debesis.

Un pateiksimies par visu, jo pateicība atver durvis svētībām. Dievs vēlas attīrīt mūsu garīgo trauku. Paliekam lūgšanās.

2. Mans vēlējums izdevuma „Pret straumi” lasītājiem un veidotājiem.

Lai mūs pavada skaistākās rakstura īpašības:

mūsu sirds, kas pilna mīlestības;
mūsu ausis, kuras spētu uz klausīt;
mūsu rokas, kuras vēlas palīdzēt.

Ļaujoties labajam, arī tumsā esot.

Iespējams, ka cilvēks, kuru tu satiec savā ceļā, tajā brīdī izcīna cīņu, par kuru tu nezini neko, par kura smagumu tev nav ne jausmas.

Esi vienmēr laipns.

„Netiesājiet, lai jūs netopot tiesāti.”(*Mat.ev.7:1*)

Šodien visas savas rūpes atodu Tam Kungam, jo Viņš par mani rūpējas!

„Visu savu zūdīšanos metiet uz Viņu, jo Viņš gādā par jums.” (*Pētera 1.v.5:7*)

3. Dzīve un vienaldzība

Līdz sava mūža galam atcerēšos,
Kā gāju to ceļu,
Ko par dzīvi sauc,
Kas tev nezināms un neredzams.
Kad esi tumsā, un tukšums tāds,
Ka nav aizpildāms,
Un jūti,
Ka neesi nevienam vajadzīgs.
Tās asaras, kas kā lāses,
Tavas acis mazgā
Un tavu sirdi bradā,

Esi viena pamesta un aizmirsta.

Mīlestības nav.

Tavi mīlie tevi nesaprot.

Kā gribētos- tikai mirkli,

Lai zinātu un justu,

Esi kādam vajadzīga.

Sāpes, sāpes un neziņa.

Cerība liek domāt

Un celties- varbūt rīt...

Smagi- esi viena,

Pilnīgi viena!

Dievu nepazīsti!

Ļoti gribas ticēt

Un dzīvot- varbūt rīt

Es nopelnīšu,

Varbūt kāds pateiks,

Ka esi ļoti vajadzīga.

Sāpes ir visskaudrākās,

Tukšums, kas nav aizpildāms.

Es esmu paradīzes daļa

Tāpēc, ka varu būt laimīga,

Ja mani pavada

Ticība, cerība un mīlestība.

Dzīve ir mirklis,

Un mīlestība jāmeklē sirdī.

Dvēsele zied katrā sirdī,

No šiem mirkļiem

Izvēlies to.

Dievs darīs

Tavu pasauli skaistāku.

Mums- mūsu dvēseles

Sliekšnis

Jāpatur tīrs.

- 16 -

„Ieejiet pa šaurajiem vārtiem, jo vārti ir plati, un ceļš ir plats, kas aizved uz pazušānu, un daudz ir to, kas pa tiem ieiet. Bet šauri ir vārti, un šaurs ir ceļš, kas aizved uz dzīvību, un maz ir to, kas to atrod.”

Mateja evaņģēlijā rakstīts, ka tā Jēzus runāja uz saviem mācekļiem 7.nodaļas 13. un 14...

Viņš saka, ka ne jau tas ieies Debesu Valstībā, kas uz Viņu saka: „Kungs, Kungs,” bet gan tie, kas dara Debesu Tēva prātu. Tātad, ne tikai zināt, bet darīt, ir vajadzīgs katram Dieva bērnam. Kā Dievs mums māca un pavēl darīt. Tāda ir iešana pa šauro ceļu, kas dažkārt nav visai ērta un viegla, tā ir kā iešana pret straumi.

Pasaulē ļaudis bieži nesaprot kristiešus un gadās, ka tiek izsmieti. Un vēl šodien taču pasaulē ir valstis un tautas, kur pret kristiešiem ir naidis un represijas.

Kad mēs ar meitu kristījāmies, bija daudzi, kuri priecājās līdz ar mums, bet bija arī kas pilnīgi nesaprata un sacīja skarbus vārdus.

Man atmiņā ir daži stāstiņi par iešanu pa šo šauro kristīgo ceļu no manu bērnu un viņu draugu dzīves vēl skolas gados. Manas meitas draudzene savu kristīgo pārliecību reiz klases biedram pamatoja visai strikti: „Ja jau tu tā vēlies, lai jau tā būtu, ka tu esi cēlies no pērtiķa, es gan nē, es zinu, ka mani un cilvēkus ir radījis Dievs.”

Klasē meitai bija stingrs vēstures skolotājs, un kādā stundā viņš bērniem lika pamatot savu kristīgo vai pasaulīgo pārliecību. Pēc darbiņu pārbaudīšanas viņš teicis, ka viņš cienot meitas pārliecību. Viņš pats, cik zinu, tolaik nebija kristietis.

Vidējais dēls arī saviem klases biedriem, ar kuriem mēdza nākt reizē mājup no skolas, pauda savu kristīgo pārliecību un kaimiņu meitenei stāstīja par Jēzu.

Vecākais dēls žurnālistei uz jautājumu, ko viņš vēlētos prasīt zelta zivtiņai, ja tā būtu, sacījis: „Man visa kā Dievs ir pietiekami devis.” Tā viņš gan teica pats būdams jau skolotājs, bet, tāpat kā māsa un brālis, jau no pusaudža gadiem aktīvi piedalījās mūsu draudzes jauniešu grupā.

Jaunākais dēls jau 7-8 gadu vecumā man liecināja par savu ticību, un daudzu gadu garumā ir bijis mans lūgšanu biedrs.

Dievs ir vienreizējs, brīnišķīgs un labs Dievs, kurš palīdz iet šo šauro ceļu, dodot arī šajā ceļā mīlus cilvēkus, draudzi. Ir jau dažādi pārbaudījumi un šķēršļi šajā ceļā, taču mēs lasām Bībelē, ka tādi vajadzīgi, lai mēs kam derētu- kas viegli nāk, viegli arī aiziet no mums.

Manai meitai ir kāds dzejolis- eseja, kas ļoti labi, manuprāt, atspoguļo mūsu izjūtas, ejot Kristus pēdās.

Kristīne Vecbērza

„Kāds mani nosauca par fanātiķi
Kristus dēļ... un lai!
Es par to nekaunos...
Kristus jau teica, ka tā būs, ka mani
ne vienmēr sapratīs...
Uz ko gan es ceru, ja pat manu Kungu
ticīgie nosauca par sātana kalpu...,
par iedomīgo, sakot, kā gan no Nācaretes
var nākt kas labs...
Tik ļoti gribas šai pasaulei cerību iedot,
to sasildīt, ceļu uz debesīm parādīt...,
bet tas nav manos spēkos.
Tik kopā ar Kristu viss iespējams!
Izsmieklus, ironiju, atstumtību... arī
mans Kungs to pacietis daudz vairāk vēl...
Viņš- taisnais par netaisniem,
piedodošais par tiem, kas nevēlas piedot.

Visuma Radītājs izpleta Savas rokas pie krusta,
Lai rādītu, cik ļoti mūs mīlēja.

Un pats neloģiskākais, man šķiet, ka arī
par tiem, kas Viņu apsmēja, izsmej
un vēl daudz sāpinās. Viņš arī
mīlestībā no krusta nolūkojās...

Nekādos loģikas principos, filozofiskās
mācībās un zinātnes atzinumos
to neviens nespēs izskaidrot...

Tā ir dievišķā mīlestība, kas sagrauj
neticības kalnus un atver jaunu pasauli...

Pasaule, kurā uzvar mīlestība...

Un lai mani sauc par fanātiķi, trako

vai mulķīgo... viss ir tā vērts, lai

tikai pasaule sastaptu Viņu,

manu Kungu un Glābēju...

un kas zina... Varbūt kādu dienu

izsmējējs pievienosies šim „fanātiķu”,

„trako” un „mulķīgo” pulkam un teiks:

„Esmu vislaimīgākais cilvēks pasaulē!”

Rīkoties neierasti, sajūtot pretestību, nav viegli, bet mūsu ticības dzīves ceļā mūs pavada Dievs ar Savu padomu, spēku, mīlestību un žēlastību. Viņš dod mums blakus arī ticības brāļus un māsas, kas, varbūt, ne vienmēr uzreiz tevi sapratīs, bet centīsies saprast un uzklausīt, atbalstīs kā varēs, palīdzēs kā varēs.

Jēzus Jāņa evaņģēlija 17.nodaļā māca par kristiešu vienotību un 15.nodaļas 17.pantā pavēl: ”Tā ir mana pavēle, lai jūs mīlētu cits citu.”

Jā, Dievs mūsu ceļā līcis pārvarēt pārbaudījumus, taču Viņš dod arī tik daudz jauku, baltu, saulainu un skaistu dienu un brīžu piedzīvot arvien no jauna- gan dabā, gan cilvēciskās attiecībās mēs arvien ko jauku, vēl nepiedzīvotu ieraugām, sajūtam.

Apustulis Pāvils vēstulē filipiešiem daudz runā par prieku, līksmošanu un saka, ka viņš filipiešu draudzei būs par sekmējumu un ticības prieku! (*v.filip.1:25*)

Un arī tad, kad mēs nevaram fiziski būt kopā, sirdīs un lūgšanās mēs varam būt vienoti- šeit atkal jāpateicas Dievam, ka Viņš devis arī ļaudīm gudrību, lai būtu šie daudzie plašsaziņas līdzekļi, kur varam vērot dievkalpojumu ierakstus, pazvanīt vai uzrakstīt kādu uzmundrinošu vārdu, un skolas bērni var pat mācīties!

Centīsimies pārvarēt šī laika grūtības un mācīsimies ieraudzīt un arī dot prieku!

„Ja nu ir kāda Kristus ieprieca, ja ir kāds mīlestības mīrinājums, ja kāda gara sadraudzība, kāda sirsnība vai līdzcietība, tad piepildiet manu prieku, turēdamies vienā prātā, lolodami vienu mīlestību, dvēselēs vienoti, ar vienu mērķi!” (*Pāvila v.filipiešiem 2:1-2*)

Dzintra Šnorīna

Dzīvas zivis peld pret straumi
LKR raidījums „Kas ir cilvēks?”, 24.04.2020.

Sveika, Sarmīte. Paldies, ka piekriti ar mani padalīties savās atziņās un pārdomās par jēdzienu „pret straumi”. Un reizē es vēlos pateikties par Tavu līdzdalību mūsu draudzes izdevuma „Pret straumi” veidošanā, izsakot savas domas, pārdzīvojumus un attieksmi pret dažādām lietām, notikumiem un savu nostāju par vienīgo Patiesību dzejā un rakstītās pārdomās. Paldies.

Varbūt, ka esi paskaitījusi, cik gadus jau mums ir šis izdevums? Tu man teici, ka Tev ir visi izdevuma eksemplāri. Es palīdzēšu- mūsu kopīgais izdevums datēts ar 2016.gada oktobra mēnesi. Tātad- 5 gadi!! Atzīmējot šo notikumu un cerot uz turpmāko sadarbību ar mūsu „žurnālistiem”, tiek veidots jubilejas izdevums „Pret straumi”.

- Tātad, man pirmais jautājums Tev- ar ko Tev asociējas vārdu savienojums „pret straumi”?
- Man tas asociējas ar zināmu pretestību, ar grūtību pārvarēšanu. Pārnestā nozīmē- neiet līdzī ar lielo baru pa „plato ceļu”. Būt no citiem nesaprastai. Reizēm sajusties kā baltajam „zvirbulim”. Vēl iet pret straumi man asociējas ar darbībām, ko Dieva bērni dara pretēji neticīgajiem. Piemēram, ar mīlestību atbildēt uz naidu, ar piedošanu pret aizvainojumiem. Mums prieks, miers, kur citiem skumjas, bezcerība un nemiers utt.
- Kā tas iederas izdevuma nosaukumā?

Ja ņem simboliski, tad tas ir pat ļoti atbilstoši. Nosaukums „Pret straumi” jau arī ietver kristiešu nostājas būtību.

- *Vai tāds izdevums mums būtu vajadzīgs uz priekšu jeb tas būtu jāveido savādāks?*

Šis izdevums mani pilnīgi apmierina un, ja ir iespējams, lai jau iznāk arī turpmāk.

- *Un vēl- izlasi Pētera 1.vēstules 4.nodaļas 4.pantu. Padalies, lūdzu, ar savām atziņām un pārdomām.*

„Par to viņi (neticīgie) brīnās, ka jūs nepeldat līdz tanī pašā posta dzīves straumē, un zaimo jūs.”

Es esmu uzaugusi kristīgā ģimenē, kur dzīvas attiecības ar Kristu ir bijušas jau divās paaudzēs pirms manis gan pa mammas, gan tēta līniju.

Esmu piedzīvojusi dažādus laikus.

Visvairāk šai pantā pieminētais attiecās uz manu jaunību, kad skolā nestājos oktobrēnos, pionieros un komjaunatnē. Tā kā vienīgā 6.klasē neiestājos pionieros, tad biju kā „dadzis” audzinātājas acīs, kura vēlējās, lai viņas audzināmā klase būtu skolas paraugklase. Lai mani kaut kā ietekmētu, viņa sarunāja klases zēnus, lai mani ar visām grāmatām izsviež no klases koridorā. Biju jau iepazinusi Jēzu, un man sirdī bija miers. Salasīju grāmatas un gāju mājās. Man pat nebija jāraud. Uz skolu bija jāierodas ar vecākiem. Atnāca mana vecāmamma un ar „stingru vārdu” visu nokārtoja.

Šī audzinātāja pasniedza mums arī latviešu valodu, literatūru un vācu valodu. Vēl tagad šad un tad sapņos rakstu kontroldarbu vācu valodā. (Kā smeļoties saku: bērnības trauma uz mūžu.) viņa centās likt man arī zemākas atzīmes.

Gadījās arī kāda kļūme no manas puses. Reiz bija jāskaista Veidenbauma dzejolis „Mosties, mosties reiz svabadais gars!” biju labi iemācījusies, bet šis skolotājas skatiens vien jau manī radīja bailes. Uztraukumā pārteicos un „svabadā gara” vietā pateicu „Svētais Gars”. Viņa momentā „uzsprāga” un ielika man divnieku, izsakot vēl izsmejošu komentāru. Skolotāja bija

pierunājusi visu klasi, lai ar mani neviens nerunā. Jau sen esmu viņiem visu piedevusi.

Atskatoties tas ir bijis man pašai par lielu svētību, kas mudināja arvien vairāk pieķerties Jēzum, kā vienīgajam, īstajam Draugam.

Vēlāk, mācoties tehnikumā 1.kursā, mani aizsauca pie direktora, kurš jautāja, kāpēc nestājos komjaunatnē. Teicu, ka ticu Dievam, un konstitūcijā ir rakstīts, ka mūsu valstī ir ticības brīvība. Viss. Tik vienkārši, un mani lika mierā. Tikai kursa biedri šad un tad svētdienās no Laidzes brauca uz Talsiem stāvēt pie kinoteātra, lai skatītos, kā Sarmīte iet uz baznīcu, bet mani tas neietekmēja.

Arī darba vietās mani centās „pāraudzināt”, bet acīmredzot- nesekmīgi. Jo es izmantoju izdevību viņiem liecināt par Dievu. Devu arī lasīt Evanģēliju atsevišķās grāmatīņās.

Kad sākās brīvās Latvijas laiki, tad jau viss mainījās. Pāri visam Dievs ir bijis brīnišķīgi klāt esošs, Palīgs un Stiprums visos laikos un situācijās. Paldies Viņam!

- *Tavs novēlējums lasītājiem un veidotājiem.*

Veidotājiem- Lai Tas Kungs dod gudrību no augšienes un lai nepietrūkst radošā gara.

Lasītājiem- Saņemot dūšu un aktīvāk arī pašiem iesaistīties žurnāliņa veidošanā. Lūgt par to Dievu!

Laiks ir nopietns, un mēs dzīvojam šis pasaules „Lielās Laiku grāmatas” pēdējās lapaspusēs. Jēzus ir teicis- kad Viņš nāks, vai ticību atradīs. Vēl citā vietā- ka pēdējos laikos mīlestība pie daudziem izdzisīs. Tāpēc visiem kopā novēlu: „Mīlie, ar visu sava prāta gudrību uzticēsimies Jēzum visās lietās un no visas sirds, mīlēsim Viņu un cits citu, jo Viņš pirmais ir mūs tik ļoti mīlējis!”

Paldies Tev, Sarmīte, par Tavām pārdomām attiecībā uz vārdu savienojumu –pret straumi, par Tavu interesanto un bagātīgo liecību, vērtīgiem pamudinājumiem un nopietnu novēlējumu.

Vai nu tāpēc, ka mēs abas esam dzimušas vienā gadā, vienā mēnesī, es varētu teikt, ka Tavi piedzīvojumi skolas gados ļoti līdzīgi sasaucas ar manējiem. Es it kā atgriezos savos

interesantajos piedzīvojumos skolā ar savām klases audzinātājām, kuras vēlējās mani pāraudzināt ar dažādām metodēm attiecīgajos vecuma posmos, bet jāsaka, ka vēlākos gados man ar viņām izveidojās ļoti draudzīgas, sirsnīgas un labas attiecības. Un attiecībā uz klases biedriem- kad oktobrēna un pioniera statuss Vēsmu neinteresēja, audzinātāja centās mani „sodīt” ar klases biedru nicināšanu-aizliedzot ar mani sarunāties. Aizliegums darbojās tikai vienu dienu. Vēl šodien man ar kādiem ir labas attiecības, kuras netraucē tas, ka Vēsma ir mācītāja sieva. Vai nav skaisti? Mēs esam brīvi pat esot dažreiz nebrīvē.

Ar jums, lasītāji, savās pārdomās dalījās Sarmīte un Vēsma.

Sarmīte

Pret straumi

Šai sabangotā pasaules jūrā
Pret viļņiem, kas draudīgi krāc,
Manu dzīves laiviņu nes
Vienīgi Jēzus mīlestība.
Tā droši pret viļņiem tiek nesta,
Kaut straumes un pretspēks ir liels.
Man sirdī ir miers, jo es zinu-
Dievs mani uz Mūžību nes.
Straumes nes projām tik daudzus,
Kur sāpes, bailes un izmisums liels.
Nav spēka tiem pretoties viļņiem,
Jo nepazīst Glābēju tie.

Dažas no mūsu pārdomu un atziņu „pērlītēm”, izteiktas iepriekšējos izdevumos

- Klusums, kad savu gribu noloku Viņa priekšā, kad atlaižu savas vēlmes, savu sarūgtinājumu un padevībā saku:
„Tavs prāts lai notiek.” **Eunika**
- „Kungs, ņem mani pie rokas, sargi, vadi, dod spēku no augšienes, lai varu Tev kalpot un būt derīga Tavam darbam.” **Ilga**
- Tā Kunga žēlastība neizmērojama,
Tā Kunga žēlastība nenopērkama,
Tā Kunga žēlastība brīnīšķa! **Velta**
- Cilvēks ir kā tukšs trauks, kas gaida piepildījumu.
Dievs izlej Savu svētību dvēselēs, kuras ir iztukšotas. **Ingrīda**
- Novēlu mums visiņiem būt modrīgiem un neiekrīst uz sātana viltībām, kuru šajā pasaulē nekad nav trūcis. **Vilnis S.**

- 25 -

- Iededz manī baltu sveci,
Visu tumšo izgaismo.
Gaišs ja būšu, svētīts kļūšu,
Jēzu Kristu sagaidot.

Gunta

- Ja sevi esam ielikuši Dieva Rokās, tad mūsu dzīves ceļu vienmēr apgaismo debešķīgā gaisma, un sirdī skan eņģeļu paustā vēsts.

Agita

- Pati lielākā vērtība ir- būt tikamam Dieva acīs. Kalpot Viņam visos veidos kā varu ar savu talantu.

Ričards

- Cilvēk, cik vērts tu esi Dievam?
Un atbilde ir tikai viena:
„Tu esi Jēzus dzīvības vērts!”

Sarmīte

- Bez Jēzus mēs esam pazuduši uz mūžiem, ja nebūsim izmantojuši to žēlastības laiku, kas mums katram ir dots.

Mudra

- Esmu ieguvusi lielāku ģimeni- draudzi, lielāku ticību Jēzum. Zinu, ka varu uz Viņu palauties, ticot, ka Viņš rūpēsies par mani visos dzīves brīžos un vadīs mani.

Gita

- Mīlestība ir pati dārgākā dāvana, ko Dievs mums ir dāvējis. Jēzus ir šīs mīlestības dāvana, par ko mums ik dienas ir jābūt priecīgiem un pateicīgiem.

Aiga

- Ir ļoti svarīgi dienu uzsākt ar lūgšanu. Dievam ir jādod pirmā vieta, tad Viņš arī vada un mūs sargā.

Sandra

- Lai esam modrīgi lūgšanās par draudzi, par savām ģimenēm un arī par valsts valstvēriem, kas lemj par savu tautu un viņas labklājību.

Edīte F.

- 26-

- Jaunie ļaudis, atstājiet dievkalpojumus televīzijā vecākai paaudzei, slimajiem, nespēcīgajiem, kuri vairs nevar un nespēj aiziet uz dievnamu un sadraudzību.

Vai vajadzīgi aizliegumi? Vai pietrūkst naudas? Vai tas jādara tikai dažiem? Pienāks arī tāds laiks, kad nevarēs. Kristus vēsts sludināšanas dažās zemēs ir aizliegta. Var pienākt šādi brīži arī mūsu zemē. Domāsim par to. Vēl nav par vēlu!

Ira, 2019.gada septembris!!!

- Pasaulē nav miera, drošības sajūtas, daudzi kļūst neiecietīgi, naidīgi noskaņoti, vienaldzīgi. Viņu sirdīs nav miera! To var sasniegt tikai ticība un palaušanās uz Kunga žēlastību!

Inguna

- Jebkuros laikmetos ļaudīm pasaulē ir bijuši savi grūtumi, un šī pandēmija, kas skar mūs šodien, arī ir pārbaudījums, un tas aicina uz sapratni, līdzjūtību, izpalīdzību, pacietību un palaušanos uz Dievu.

Dzintra

- Mēs ticam, ka dažādi šķēršļi un grūtības ir tādēļ, lai mēs turpinātu būt atkarīgi no Dieva, turēties pazemībā un lūgšanās Viņu meklēt katru dienu.

Mike Cummins

- Izbeigsies dzīves laiks. Izbeigsies žēlastības laiks. Izbeigsies izdevību laiks. Laika vairs nebūs- šodien ej un salīdzinies, šodien kalpo un panes, šodien piedod un dari labu, šodien aizlūdz, stāsti par Jēzu, šodien palīdzi cilvēkiem dzīvot un nomirt Dieva Dēla gaišumā.

Mācītājs Miervaldis

Atsauksmes un novēlējumi

Vienmēr ar lielu prieku un pateicību gaidu mūsu draudzes žurnāla kārtējā numura iznākšanu. Žurnāls man ir kā sirsnīgas tikšanās un sarunas ar mūsu draudzes locekļiem, brīnišķīga iespēja iepazīties ar viņu domām, uzskatiem un talantiem. Mani ļoti uzrunā draudzes locekļu liecības un pārdomas. Lasot viņu liecības, pārdomas, dzeju ļoti bieži esmu apbrīnā nodomājis - cik brīnišķīgi viņi pratuši izteikt prozā vai dzejā savas izjūtas un ļaujot sevi iepazīt no līdz šim nepazīstamas puses. Esmu pateicības pilns žurnāla lieliskajai izdevēju komandai par žurnāla saturu un noformējumu un neredzu, ka vajadzētu ko mainīt.

Verners Brāķeris

Man savu domu noformulēšana uz papīra prasa ļoti lielu piespiešanos, tāpēc to brīvprātīgi nedaru, piedod, ar to nelepojos. Bet par "Pret straumi": No sirds apsveicu visus mūsu draudzes radošos brāļus un māsas, kuriem pateicoties, "Pret straumi" sasniedzis jau 5 gadu jubileju! Milzīgs paldies Vēsmai un Eunikai par nenovērtējamo darbu žurnāla veidošanā! Man ļoti patīk katra numura izvēlēta tematika, atrastās un apkopotās atziņas, lappusīte bērniem, liecības, dzejas, noder arī atgādinājums par dzimšanas dienām! Lasot ir ko pārdomāt, reizēm arī nožēlot, ka pati neesmu atsaukusies lūgumam ko uzrakstīt. Tāpēc vēl jo vairāk novērtēju brāļu un māsu uzdrīkstēšanos. Tā turpināt! No sirds lūdzu, lai Dievs svētī un pasargā mūsu draudzi, mūs visus - radošos un lasošos!

Mīlestībā Tabita Ē.

Pavisam nedaudz manas domas par mūsu draudzes žurnāliņu. Man patīk gan draudzes žurnāliņa noformējums, gan tā tēmas. Ir interesanti lasīt Bībeles pantu skaidrojumus, mūsu draudzes locekļu liecības. Ļoti mani aizkustina bērnu domas par Dievu. Ļoti patīkami un ērti saņemt žurnāliņu e-pastā! Liels paldies par jūsu ieguldīto darbu!

Māra Upleja

Man visvairāk patīk un stiprina raksti, kas vairo ticību, iedvesmo. Patīk mīlestības pilni raksti un pamācības, kā kalpot Tam Kungam. Patīk, ka varam ņemt dalību visi, katrs pēc savām spējām rakstot par piedzīvoto.

Pandēmijas laikā pietrūkst kontakta brāļu un māsu starpā, mēs kļūstam remdeni, zūd darba prieks un enerģija. Vajadzētu rakstīt rakstus vai liecības par pārvarētām grūtībām, uzticoties Dievam, rakstus, kas iedvesmo.

Nevajadzētu daudz runāt un rakstīt par bēdām un skumjām, tas nomāc labo.

Vajadzētu vismaz divus tematus, tad vieglāk domās koncentrēties pie temata. Temati varētu būt par darbu un kalpošanu Dievam, savam tuvākam, visai draudzei un Latvijai.

Mans novēlējums: turpināt tāpat kā līdz šim, lai, lasot žurnālā rakstīto, spētu rast pareizu virzienu un spēku, kā iegūt mieru dvēselē un kā ar mīlestību kalpot Tam Kungam.

Māsa Ilga

***Kartītes priekšpuse:
Dizains "Pret straumi"***

Neļauj aizspriedumiem
tevi bremzēt.
Ir mērķis? Ir rezultāts!
Tik uz priekšu!

Edīte Tālberga

Pret straumi

Iet pret straumi,
Iet kaut grūti
Cauri "dziļiem ūdeņiem",
Zinot to, ka Viņa skatiens
Redz pat cauri mākoņiem.

Iet pret straumi,
Iet kaut grūti
Iet pret pasaul's ļaunumiem,
Paļauties un zināt to-
Jēzus mūs vienmēr uzlūko.

Dzird Viņš nopūtas, dzird vaidus,
Dzird pret tevi vērstos naidus.
Zin' kad sēdi tu vai guli,
Redz ikvienu asaru.

Jēzus vienmēr būs ar tevi,
Viņa roka tevi nes,
VIŅŠ jau zina, ko tev vajag,
Pirms vēl lūgsnās vārdu dves.

Nebaidies, jo ej ar Viņu,
Nebaidies, kaut straumes krāc,
Nebaidies, jo tu, bērns, zini,
Kāds ir mīļā TĒVA prāts.

Mīl Viņš Tevi, ved Viņš tevi
cauri straumēm bangainām.
Nebaidies, Viņš vedīs tevi
Pretī skaistai Mūžībai.

Oļģerts Čakars

VĀRDI

Vārdi ir kā dzija,
un dzeja kā cimds,
noadīts mīlām rokām.

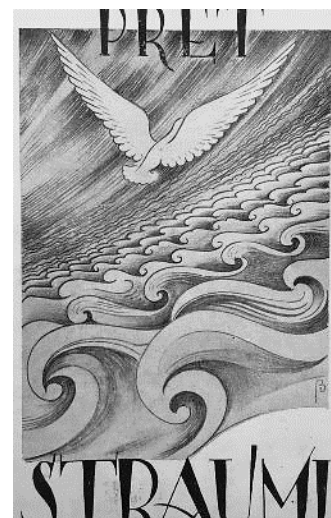
Vārdi ir kā lapas,
kuras uzaug un zeļ
ēnainā runas kokā.

Vārdi ir kā pārslas,
kuras putenī dej
starp grāmatas vākiem
cietiem.

Vārdi ir kā akmens
cietuma mūrī,
cilvēkiem važās sietiem.

Vārdu ir daudz,
bet viens tik Vārds,
kurš var un varēja sacīt:

“Es esmu Gaisma,
Es esmu Ceļš.
Es varu slāpes mūžīgi slacīt.”

Pret straumi. Latviešu baptistu vēsture Fr. Čukurs

Izdeva: Latvijas Baptistu draudžu savienība
Izdots: 1949
Valoda: Latviešu val. **Lpp skaits:** 78

Šajā mēnesī aprit pieci gadi, kopš iesākām draudzes izdevumu „Pret straumi”. Darbu sākām ar cerību, ka, pateicoties Dieva žēlastībai un jūsu atsaucībai, izdevums varēs kalpot par iedrošinājumu un stiprinājumu daudziem.

Paldies visiem, kas piedalījāties tā veidošanā, aizlūdzāt, lasījāt!

Tikai pieci gadi, bet tajā laikā mēs pat iedomāties nevarējām, kāda situācija būs šodien. Šodien mēs nezinām, kas notiks rīt. Mēs stāvam it kā pie robežšķirtnes, kad viss ierastais mainās. Tik daudz nezināmā gan pasaulē, gan valstī, gan draudzes dzīvē... Mēs nevaram izmainīt pasaules notikumus, bet, ko darīt mums kā draudzei? Vai mēs kādreiz vēl varēsim pulcēties tā kā senāk, visi kopā, vai jāmeklē citi ceļi? Vai mēs kā draudze „izšķīdīsim”, viens par otru nekā nezinot, vai tomēr atradīsim veidu, kā kopt garīgu vienotību, pazemībā un mīlestībā pieņemot un atbalstot vienu otru.

Tēvs, palidzi mums, vadi dziļāk Dieva Vārda izpratnē un dāvā Svētā Gara gaismu turpmākajam ceļam!

Arī izdevuma nākotne var būt divējāda. Tas var kļūt par vienu no vienotības elementiem, lai celtu un stiprinātu draudzi. Jā, varbūt arī uzrunātu kādu, kurš nav draudzē. Vai arī tas var panīkt, eksistējot tālu no šī brīža vajadzībām.

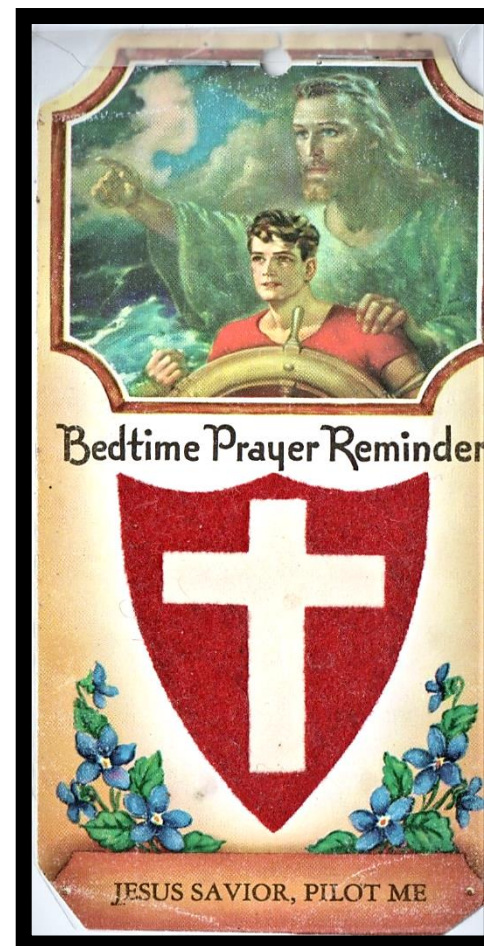
Kā domājat jūs, lasītāji?

Mēs būtu ļoti priecīgi, ja jūs padalītos ar savām domām par to, kas jums liekas svarīgs un vajadzīgs šajā izdevumā, kam pievērst lielāku uzmanību, kas pietrūkst. Varat to līdzdalīt mācītājam, Vēsmai vai Eunikai.

Pāri visam lūgsim, lai Dievs pats vada šo darbu!

Lūgsim par draudzi, viens par otru, izmeklēsim savas sirdis, vai esam pirmajā mīlestībā uz To Kungu! Nesamierināsimies ar to, ko esam ieguvuši no Dieva, bet meklēsim vēl tuvāk Viņu iepazīt! Tikai Svētā Gara spēkā mēs varēsim pastāvēt līdz galam. Lai Dievs mums visiem palīdz!

Eunika

Sadzīves bangas un tumsa

Laiviņu tavu ja sedz,

Ticībā skaties uz krustu,

Cerības ostu kur redz.

Debesis vienmēr tur skaidras,

Mūžīgā saule tur spīd.

Stūrmanim klausī, Viņš vada,

Mūžīgais miers kur mīt.

